

LEGE nr. 211 din 27 mai 2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor

▶(la data 10-apr-2019 Actul modificat de Art. I, punctul 1. din Ordonanta urgenta 24/2019)

▶(la data 27-mai-2008 a se vedea referinte de aplicare din Ordinul 1319/C/2008)

▶(la data 04-iun-2004 actul a fost promulgata de Decretul 376/2004)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta lege reglementează măsurile de informare, de sprijin și de protecție acordate victimelor infracțiunilor.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 1 din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 1¹

(1) Orice persoană victimă a unei infracțiuni are dreptul de a fi recunoscută ca atare din momentul identificării, de a fi tratată cu respect, profesionalism, de a beneficia de protecție și sprijin individualizate, de a obține compensații financiare și de a i se restabili drepturile. De aceleași drepturi beneficiază și membrii familiei acesteia.

(2) Măsurile de informare, sprijin și protecție, inclusiv evaluarea, acordate în condițiile prezentei legi nu sunt condiționate de introducerea unei plângeri în fața organelor de urmărire penală.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 1 din capitolul I completat de Art. I, punctul 3. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 2

Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Afacerilor Interne, precum și consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, prin direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare direcții generale, asigură specializarea personalului propriu care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 2 din capitolul I modificat de Art. I, punctul 4. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 3

Autoritățile publice cu atribuții în domeniul protecției victimelor infracțiunilor, în cooperare cu organizațiile neguvernamentale, organizează campanii publice de informare în acest domeniu.

Art. 3¹

(1) În vederea acordării serviciilor de sprijin și protecție pentru victimele infracțiunilor, în structura organizatorică a fiecărei direcții generale se înființează un compartiment pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor, structură în cadrul căreia vor funcționa cel puțin trei specialiști, respectiv: asistent social, psiholog, consilier juridic.

(2) Compartimentul prevăzut la alin. (1) se înființează prin reorganizare, în limita numărului de posturi aprobat în prezent și cu condiția încadrării în plafonul cheltuielilor, inclusiv cele de personal, aprobate prin bugetul pentru anul 2019.

(3) În cazul copiilor victime ale violenței, evaluarea și acordarea serviciilor de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se face de către compartimentele specializate de intervenție în situații de abuz, neglijare, trafic, migrație și repatrieri din cadrul direcției generale, potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 49/2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

(4) În cazul victimelor violenței în familie, serviciile de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se acordă de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul victimelor traficului de persoane, identificarea, referirea, asistența și protecția sunt asigurate și de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare, și Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(6) În cadrul serviciilor publice de asistență socială de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor se poate înființa Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor administrativ-teritorială.

(7) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei unei infracțiuni pot fi acordate și de furnizori privați de servicii sociale.

(8) Prevederile art. 2 se aplică în mod corespunzător și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la alin. (3)-(6).

(9) Serviciile prevăzute la alin. (1) și (3)-(7) își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 3²

Procesul de informare, sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor cuprinde următoarele etape:

a) identificarea: constatarea calității de victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;

b) referirea - îndrumarea victimei către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹;

c) informarea inițială - aducerea la cunoștința victimei a informațiilor generale privind drepturile pe care le are și serviciile de care poate beneficia;

d) evaluarea situației victimei de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹ pentru a se determina care sunt măsurile de sprijin și protecție de care aceasta poate beneficia;

e) acordarea serviciilor de sprijin și protecție;

f) monitorizarea și evaluarea serviciilor de sprijin și protecție.

Art. 3³

Informarea, sprijinirea și protecția victimelor infracțiunilor se realizează cu respectarea următoarelor principii generale:

a) respectarea nevoilor victimei - activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor infracțiunilor este

subordonată scopului atenuării efectelor negative ale infracțiunii și reparării prejudiciilor de orice tip, inclusiv de ordin psihic, suferite de către victimă ca urmare a comiterii infracțiunii;

- b)** evitarea victimizării secundare și respectarea demnității umane - activitatea de informare, sprijin și protecție se va realiza cu respectarea demnității victimelor și evitarea victimizării secundare;
- c)** respectarea siguranței victimei - activitatea de informare, sprijin și protecție se desfășoară în așa fel încât aceasta să nu afecteze siguranța victimei și să nu o expună la comiterea de noi fapte prevăzute de legea penală;
- d)** parteneriatul - autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și cultele recunoscute de lege cooperează pentru asigurarea accesului victimelor infracțiunilor la serviciile de sprijin și protecție necesare;
- e)** nediscriminarea - recunoașterea statutului de victimă și asigurarea accesului la serviciile de sprijin și protecție se realizează fără discriminare pe baza criteriilor precum: rasa, naționalitatea, cetățenia, originea etnică sau socială, limba, religia sau credința, opiniile politice sau de oricare altă natură, bunurile de care dispune, dizabilitatea, vârsta, sexul, orientarea sexuală, statutul acestora din punctul de vedere al reședinței sau sănătatea;
- f)** complementaritatea și abordarea integrată - pentru asigurarea unui răspuns rapid și eficient la nevoile speciale ale victimelor infracțiunilor, măsurile de informare, de sprijin și de protecție a victimelor infracțiunilor trebuie corelate și abordate integrat cu alte măsuri și servicii din domenii conexe: economic, de ocupare, educațional, sănătate;
- g)** participarea în procesul de luare a deciziei - victimele sunt consultate cu privire la toate deciziile/măsurile care le vizează, în toate etapele procedurilor de referire/furnizare a serviciilor de sprijin și protecție, conform prezentei legi;
- h)** interesul superior al copilului - în cazul în care victima este un copil, se asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual, așa cum este acesta definit în Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- i)** confidențialitatea - activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor se realizează cu păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;
- j)** siguranța victimei - procedura de referire, precum și furnizarea serviciilor de informare, sprijin și protecție sunt realizate astfel încât să se asigure securitatea personală a victimei și a membrilor familiei în situațiile în care se impune;
- k)** celeritatea - victimele infracțiunilor au dreptul la asigurarea serviciilor de informare, sprijin și protecție conform prezentei legi în mod prompt, astfel încât efectele negative ale comiterii infracțiunii să nu se agraveze.

Art. 3⁴

În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a)** victimă a infracțiunilor - persoana fizică ce a suferit un prejudiciu, de orice natură, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mintale sau emoționale sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune, precum și membrii familiei unei persoane decedate ca urmare a unei infracțiuni și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;
- b)** membru de familie - soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;
- c)** identificarea victimelor infracțiunilor - procesul de constatare a faptului că o persoană se declară/este victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;
- d)** referirea victimelor infracțiunilor - procesul de direcționare a victimelor către serviciile de sprijin și protecție, în conformitate cu nevoile lor specifice;
- e)** victimizare secundară - trauma suferită de victimă, care nu apare ca un rezultat direct al faptei penale, ci prin reacția față de victimă a instituțiilor și a persoanelor cu care aceasta intră în contact.

Art. 3⁵

În cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, în exercitarea atribuțiilor proprii, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura sprijinul victimelor infracțiunilor, la solicitarea autorității care coordonează răspunsul la situații de urgență.

Art. 3⁶

Autoritățile și instituțiile publice colaborează prin realizarea de schimburi de date cu caracter personal, în scopul identificării victimelor infracțiunilor, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, cu respectarea prevederilor legale privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 3 din capitolul I completat de Art. I, punctul 5. din Ordonanța urgentă 24/2019)

CAPITOLUL I¹: Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor

Art. 3⁷

(1) Organele judiciare, precum și orice alte instituții ale statului care, în exercitarea atribuțiilor, intră în contact cu persoane care sunt potențiale victime ale infracțiunilor le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentelor și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se face atât verbal, cât și prin înmânarea sub semnătură a unui formular care cuprinde cel puțin adresa Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor din raza teritorială a instituției care face informarea și enumerarea atribuțiilor acestuia.

Art. 3⁸

În scopul acordării măsurilor de sprijin și protecție adecvate, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹, realizează evaluarea fiecărei persoane care a fost identificată ca victimă a unei infracțiuni.

Art. 3⁹

(1) Evaluarea victimelor reprezintă procesul de identificare a nevoilor de asistență și protecție, precum și a serviciilor de sprijin și protecție adecvate.

(2) Evaluarea se face pe baza următoarelor criterii:

- a)** tipul infracțiunii și circumstanțele comiterii acesteia în măsura în care acestea sunt disponibile sau pot fi oferite de către organele abilitate;
- b)** impactul fizic și psihic pe care comiterea infracțiunii l-a avut asupra victimei;

- c) caracteristicile personale ale victimei;
- d) datele privind autorul infracțiunii, în măsura în care acestea sunt disponibile;
- e) tipul de relație sau starea de dependență față de autorul infracțiunii;
- f) eventualele dificultăți de comunicare ale victimei;
- g) istoricul infracțional și, după caz, informații privind apartenența victimei la grupări infracționale;
- h) orice alte aspecte relevante.

(3) Evaluarea victimelor se realizează de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹, în vederea asigurării accesului victimelor cât mai rapid la suport psihologic, medical, de asistență socială, consiliere juridică, în funcție de nevoile individuale ale victimei.

(4) Atunci când este necesar, pentru realizarea evaluării se poate colabora cu furnizori de servicii medicale, în sistem de stat sau privat, în condițiile legii, cu acordul victimei.

(5) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se poate realiza și de către furnizorii privați de servicii sociale, în condițiile legii.

(6) Victima poate fi însoțită pe durata evaluării de către o persoană pe care o consideră de încredere, dacă solicită acest lucru, cu excepția cazului când acest lucru contravine intereselor sale.

(7) În vederea evitării victimizării secundare, se asigură evaluarea victimei în cel mai scurt timp de la momentul identificării, astfel încât numărul de declarații, evaluări medicale/psihologice/sociale să fie reduse la minimum.

(8) Direcțiile generale au obligația creării unui Registru special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție, în care se vor consemna date privind victimele ce au beneficiat de măsurile de sprijin și protecție furnizate de Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹.

(9) Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție cuprinde, cel puțin, date privind: identitatea victimei, cel mai recent domiciliu, CNP-ul, date de contact ale acesteia, data nașterii, cetățenia, genul, tipul infracțiunii, serviciile către care a fost referită, data referirii și modalitatea de referire, necesitatea instituirii unor măsuri de protecție specială.

(10) Stocarea datelor cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție se face pentru o perioadă de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate se șterg.

(11) Direcțiile generale transmit semestrial Ministerului Justiției datele statistice cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție. Datele statistice privind victimele traficului de persoane se transmit și Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane.

(12) Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane pune la dispoziția Ministerului Justiției semestrial date statistice privind măsurile de asistență și protecție acordate victimelor traficului de persoane la nivel național.

Art. 3¹⁰

(1) Rezultatele evaluării se consemnează într-un referat de evaluare, care va conține:

- a) datele de identificare a victimei;
- b) tipul vătămării suferite de victimă prin comiterea faptei;
- c) starea fizică și psihică a acesteia;
- d) nevoile de protecție specifice ale victimei;
- e) tipurile de servicii de sprijin și protecție de care victima poate beneficia și durata acestora. Durata poate fi prelungită, atunci când este necesar;
- f) decizia de referire a victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul.

(2) Stocarea datelor de identificare prevăzute la alin. (1) se face pentru o perioadă de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate vor fi șterse.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazurile în care victima beneficiază de măsuri de sprijin și protecție conform prezentei legi, datele de identificare prevăzute la alin. (1) vor fi păstrate pe toată perioada acordării respectivelor măsuri și 3 luni după încheierea acestora.

Art. 3¹¹

(1) Instituția care a efectuat referatul de evaluare are obligația de a-l pune la dispoziția organelor judiciare, la cererea acestora, în copie, în condițiile legii, atunci când victima participă la procesul penal în calitate de martor, persoană vătămată sau parte civilă.

(2) Organele judiciare pot solicita efectuarea unui nou referat de evaluare atunci când cel întocmit inițial nu mai este relevant pentru starea actuală a victimei sau a fost distrus datorită împlinirii termenului pentru stocarea datelor de identificare, conform art. 3¹⁰ alin. (2) și (3).

Art. 3¹²

Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

▶(la data 10-apr-2019 capitolul I completat de Art. I, punctul 6. din Ordonanta urgenta 24/2019)

CAPITOLUL II: Informarea victimelor infracțiunilor

Art. 4

(1) Organele judiciare au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la:

- a) tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă;

▶(la data 10-apr-2019 Art. 4, alin. (1), litera A. din capitolul II modificat de Art. I, punctul 7. din Ordonanta urgenta 24/2019)

- b) organul de urmărire penală la care pot face plângere;
- c) dreptul la asistență juridică și instituția unde se pot adresa pentru exercitarea acestui drept;
- d) condițiile și procedura pentru acordarea asistenței juridice gratuite;
- e) drepturile procesuale ale persoanei vătămate și ale părții civile;

- f)** condițiile și procedura pentru a beneficia de dispozițiile art. 113 din Codul de procedură penală, precum și de dispozițiile Legii nr. 682/2002 privind protecția martorilor, cu modificările ulterioare;
- g)** condițiile și procedura pentru acordarea compensațiilor financiare de către stat;
- h)** dreptul de a fi informate, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, cu privire la punerea acestuia în libertate în orice mod, conform Codului de procedură penală.
- i)** dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege;
- j)** autoritatea judiciară la care se vor putea adresa pe viitor pentru obținerea de informații privind stadiul cauzei, precum și datele de contact ale acesteia, dacă victima înțelege să depună o plângere.

▶(la data 05-mai-2018 Art. 4, alin. (1), litera H. din capitolul II completat de Art. I, punctul 1. din Legea 97/2018)

k) în cazul în care victima își are reședința sau locuința permanentă pe teritoriul unui alt stat membru UE, informații privind posibilitatea de depunere a plângerii penale sau a cererii de acordare a compensației financiare din partea statului pe teritoriul statului respectiv, precum și faptul că există posibilitatea, conform legislației privind cooperarea judiciară internațională, ca aceasta să fie audiată de autoritățile judiciare române fără a fi prezentă pe teritoriul României.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 4, alin. (1), litera J. din capitolul II completat de Art. I, punctul 8. din Ordonanța urgentă 24/2019)

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei de către primul organ judiciar la care aceasta se prezintă, într-un limbaj simplu și accesibil acesteia.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 4, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din Ordonanța urgentă 24/2019)

(3) Victimei i se aduc la cunoștință informațiile prevăzute la alin. (1) într-o limbă pe care o înțelege. Victimei i se înmânează sub semnătură un formular care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (1). În cazul în care nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal cu privire la aceasta.

(4) Dacă victima este cetățean român aparținând unei minorități naționale, i se pot aduce la cunoștință informațiile prevăzute la alin. (1) în limba sa maternă.

(5) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) se consemnează într-un proces-verbal, care se înregistrează la instituția din care face parte organul judiciar.

▶(la data 01-feb-2014 Art. 4 din capitolul II modificat de Art. 68, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013)

(6) Cu ocazia primului contact cu autoritățile, victima poate fi însoțită de către o persoană aleasă de ea în vederea facilitării comunicării cu acestea.

(7) La depunerea plângerii conform art. 289 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, victima va primi o confirmare scrisă a acesteia. Confirmarea va cuprinde numărul de înregistrare al plângerii, precum și date cu privire la fapta pentru care plângerea a fost depusă.

(8) Dacă victima nu vorbește sau nu înțelege limba română, aceasta poate cere să primească, ulterior, și traducerea confirmării scrise prevăzute la alin. (7).

▶(la data 01-iun-2018 Art. 4, alin. (5) din capitolul II completat de Art. I, punctul 2. din Legea 97/2018)

Art. 4¹

(1) Dacă victima nu a sesizat fapta organelor de urmărire penală, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹ îi vor comunica acesteia, la primul contact, drepturile prevăzute la art. 4.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei într-un limbaj simplu și accesibil acesteia.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 4 din capitolul II completat de Art. I, punctul 10. din Ordonanța urgentă 24/2019)

Art. 5

(1) Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor, cu sprijinul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, asigură funcționarea unei linii telefonice disponibile permanent pentru informarea victimelor infracțiunilor. Prin intermediul liniei telefonice se asigură comunicarea informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (1).

(2) Accesul la linia telefonică prevăzută la alin. (1) se asigură, în mod gratuit, prin apelarea unui număr de telefon unic la nivel național.

(3) Personalul care asigură comunicarea informațiilor prin intermediul liniei telefonice prevăzute la alin. (1) are obligația de a anunța unitățile de poliție dacă din convorbirea telefonică rezultă că victima este în pericol.

(4) Autoritățile administrației publice locale și organizațiile neguvernamentale pot înființa la nivel local linii telefonice pentru informarea victimelor infracțiunilor.

Art. 6

(1) Informațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) se publică pe paginile de Internet ale Ministerului Justiției și ale Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă instanțele judecătorești și unitățile de poliție pot publica pe pagina de Internet informațiile prevăzute la art. 4 alin. (1).

CAPITOLUL III: Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor

▶(la data 10-apr-2019 capitolul III modificat de Art. I, punctul 11. din Ordonanța urgentă 24/2019)

Art. 7

(1) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei infracțiunii ori membrilor familiei acesteia se asigură de către direcțiile generale, gratuit, la solicitarea victimei ori membrilor familiei acesteia, putând fi furnizate și de serviciile publice de asistență socială de la nivelul orașelor, municipiilor, comunelor, precum și de furnizorii de servicii sociale privați, în condițiile prevăzute la art. 3¹.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii de sprijin și protecție se adresează direcției generale, dar poate fi adresată și direct unui furnizor privat ori public de servicii sociale, situație în care furnizorul are obligația de a informa, în scris, direcția generală pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv.

(3) Victimele pot fi referite, în funcție de nevoile identificate, și către servicii sociale, educaționale, medicale sau către alte servicii de interes general, existente în proximitate, acordate în condițiile legii.

(4) Serviciile de sprijin și protecție acordate atât victimelor infracțiunilor, cât și membrilor familiei acestora pot fi:

- a)** informare privind drepturile victimei;
- b)** consiliere psihologică, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;
- c)** consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;
- d)** servicii de inserție/reinserție socială;
- e)** sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale;
- f)** informații și consiliere cu privire la rolul victimei în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces. Aceste servicii de informații și consiliere nu includ asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni prevăzută la art. 14-20 ori asistența juridică a persoanei vătămate prevăzută în Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;
- g)** îndrumarea victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul: servicii sociale, serviciile medicale, servicii de ocupare, de educație sau alte servicii de interes general acordate în condițiile legii.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 7 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 12. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 8

[textul din Art. 8 din capitolul III a fost abrogat la 10-apr-2019 de Art. I, punctul 13. din Ordonanta urgenta 24/2019]

Art. 9

(1) Serviciile de sprijin și protecție pot fi acordate în:

a) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale, consiliere psihologică, consiliere juridică, consiliere privind aspectele financiare, serviciile de inserție/reinserție socială etc.;

b) centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care oferă cazare provizorie adecvată pentru victimele care au nevoie de un loc sigur din cauza unui risc iminent de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare.

(2) Procesul de acordare a serviciilor de sprijin și protecție parcurge etapele prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Serviciile se acordă în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislație și sunt gratuite.

(4) Serviciile se acordă în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, în regim de birocrație redusă, accesate doar în condițiile păstrării anonimatului, fără a încheia contract cu beneficiarii.

(5) Serviciile menționate la alin. (1) se supun prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 9 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 14. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 10

Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 10 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 15. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 11

[textul din Art. 11 din capitolul III a fost abrogat la 10-apr-2019 de Art. I, punctul 16. din Ordonanta urgenta 24/2019]

Art. 12

Organizațiile neguvernamentale pot organiza, în mod independent sau în cooperare cu autoritățile publice, servicii pentru consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor și pentru asigurarea altor forme de asistență a victimelor infracțiunilor. În acest scop, organizațiile neguvernamentale pot beneficia, în condițiile legii, de subvenții de la bugetul de stat.

Art. 13

Victimele traficului de persoane și ale violenței în familie beneficiază și de măsurile de protecție și de asistență prevăzute de Legea nr. 678/2001, cu modificările ulterioare, sau, după caz, de Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV: Asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni

Art. 14

(1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România.

▶(la data 10-apr-2019 Art. 14 din capitolul IV modificat de Art. I, punctul 17. din Ordonanta urgenta 24/2019)

Art. 15

Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, victimelor altor infracțiuni decât cele prevăzute la art. 14 alin. (1), cu respectarea condițiilor stabilite la art. 14 alin. (2), dacă venitul lunar pe membru de familie al victimei este cel mult egal cu salariul de bază minim brut pe țară stabilit pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

Art. 16

(1) Asistența juridică gratuită se acordă numai dacă victima a sesizat organele de urmărire penală sau instanța de

judecată în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală sau instanța de judecată cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Art. 17

(1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni, prin încheiere, în termen de 15 zile de la data depunerii.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;

c) dacă este cazul, data sesizării și organul de urmărire penală sau instanța de judecată, sesizată potrivit art. 16;

d) calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b);

e) dacă este cazul, venitul lunar pe membru de familie al victimei;

f) numele, prenumele și forma de exercitare a profesiei de avocat de către apărătorul ales sau mențiunea că victima nu și-a ales un apărător.

(3) La cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

(4) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se soluționează prin încheiere, în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(5) În cazul în care victima nu și-a ales un apărător, încheierea prin care s-a admis cererea de asistență juridică gratuită trebuie să cuprindă și desemnarea unui apărător din oficiu potrivit Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat.

(6) Încheierea prin care s-a soluționat cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se comunică victimei.

(7) Încheierea prin care s-a respins cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite este supusă reexaminării de către tribunalul în cadrul căruia funcționează Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor, la cererea victimei, în termen de 15 zile de la comunicare. Reexaminarea se soluționează în complet format din doi judecători.

Art. 18

(1) Asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime pe tot parcursul procesului, în limita unei sume echivalente cu două salarii de bază minime brute pe țară, stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

(2) Fondurile necesare pentru acordarea asistenței juridice gratuite se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

Art. 19

Dispozițiile art. 14-18 se aplică în mod corespunzător și pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii.

Art. 20

(1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate de reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate și de organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art. 17 alin. (2) și sunt anexate documentele prevăzute la art. 17 alin. (3).

(3) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii sunt scutite de taxa de timbru.

CAPITOLUL V: Acordarea de către stat a compensațiilor financiare victimelor unor infracțiuni

Art. 21

(1) Compensația financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și agresiune sexuală, prevăzute la art. 218-220 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență;

▶(la data 01-feb-2014 Art. 21, alin. (1), litera A. din capitolul V modificat de Art. 68, punctul 4. din titlul II din Legea 255/2013)

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

(2) Compensația financiară se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este:

a) cetățean român;

b) cetățean străin ori apatrid care locuiește legal în România;

c) cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii; sau

d) cetățean străin sau apatrid cu reședința pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii.

(3) În cazul victimelor care nu se încadrează în categoriile de persoane prevăzute la alin. (1) și (2), compensația financiară se acordă în baza convențiilor internaționale la care România este parte.

▶(la data 26-oct-2007 Art. 21 din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 1. din Ordonanta urgenta 113/2007)

Art. 22

(1) Compensația financiară nu se acordă dacă:

a) se stabilește că fapta nu există sau nu este prevăzută de legea penală ori că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare împotriva atacului victimei în condițiile art. 44 din Codul penal;

b) victima este condamnată definitiv pentru participarea la un grup infracțional organizat;

c) victima este condamnată definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 21 alin. (1);

d) instanța reține în favoarea făptuitorului circumstanța atenuantă a depășirii limitelor legitimei apărări împotriva atacului victimei, prevăzută la art. 73 lit. a) din Codul penal, sau circumstanța atenuantă a provocării prevăzută la art. 73 lit. b) din Codul penal.

(2) Victima care a beneficiat de compensație financiară sau de un avans din compensația financiară este obligată la restituirea sumelor dacă se stabilește existența unuia dintre cazurile prevăzute la alin. (1).

Art. 23

(1) Compensația financiară se acordă victimei numai dacă aceasta a sesizat organele de urmărire penală în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

▶(la data 01-feb-2014 Art. 23 din capitolul V modificat de Art. 68, punctul 5. din titlul II din Legea 255/2013)

Art. 24

(1) În cazul în care făptuitorul este cunoscut, compensația financiară poate fi acordată victimei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) victima a formulat cererea de compensație financiară în termen de un an, după caz:

1. de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanța penală a pronunțat condamnarea sau achitarea în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b)-d) din Codul de procedură penală și a acordat despăgubiri civile ori încetarea procesului penal în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) și h) din Codul de procedură penală;

2. de la data la care procurorul a dispus clasarea, în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), c), d), f) și h) din Codul de procedură penală;

b) victima s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal, cu excepția cazului în care s-a dispus clasarea potrivit dispozițiilor art. 315 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală;

c) făptuitorul este insolubil sau dispărut;

d) victima nu a obținut repararea integrală a prejudiciului suferit de la o societate de asigurare.

▶(la data 01-feb-2014 Art. 24, alin. (1) din capitolul V modificat de Art. 68, punctul 6. din titlul II din Legea 255/2013)

(2) Dacă victima s-a aflat în imposibilitate de a formula cererea de compensație financiară, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(3) În cazul în care instanța a dispus disjungerea acțiunii civile de acțiunea penală, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost admisă acțiunea civilă.

▶(la data 01-feb-2014 Art. 24, alin. (3) din capitolul V modificat de Art. 68, punctul 6. din titlul II din Legea 255/2013)

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația prevăzută la alin. (1) lit. b).

Art. 25

În cazul în care făptuitorul este necunoscut, victima poate formula cererea de compensație financiară în termen de 3 ani de la data săvârșirii infracțiunii, dacă este îndeplinită condiția prevăzută la art. 24 alin. (1) lit. d).

Art. 26

Dacă victima este un minor și reprezentantul legal al acestuia nu a formulat cererea de compensație financiară în termenele prevăzute, după caz, la art. 24 sau 25, aceste termene încep să curgă de la data la care victima a împlinit vârsta de 18 ani.

Art. 27

(1) Compensația financiară se acordă victimei pentru următoarele categorii de prejudicii suferite de aceasta prin săvârșirea infracțiunii:

a) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a):

1. cheltuielile de spitalizare și alte categorii de cheltuieli medicale suportate de victimă;

2. prejudiciile materiale rezultate din distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor victimei ori din deposedarea acestuia prin săvârșirea infracțiunii;

3. câștigurile de care victima este lipsită de pe urma săvârșirii infracțiunii;

b) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b):

1. cheltuielile de înmormântare;

2. întreținerea de care victima este lipsită din cauza săvârșirii infracțiunii.

(2) Compensația financiară pentru prejudiciile materiale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 2 se acordă în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de compensație financiară.

(3) Sumele de bani plătite de făptuitor cu titlu de despăgubiri civile și indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii se scad din cuantumul compensației financiare acordate de stat victimei.

Art. 28

(1) Cererea de compensație financiară se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor, constituite în fiecare tribunal.

(2) Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor este alcătuită din cel puțin doi judecători, desemnați pentru o perioadă de 3 ani de adunarea generală a judecătorilor tribunalului.

(3) Adunarea generală a judecătorilor tribunalului desemnează, pentru o perioadă de 3 ani, și un număr egal de judecători supleanți ai judecătorilor care alcătuiesc Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(4) Judecătorii supleanți prevăzuți la alin. (3) participă la soluționarea cererilor de compensații financiare în cazul imposibilității de participare a unuia sau a ambilor judecători care alcătuiesc Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(5) Secretariatul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor este asigurat de unul sau mai mulți grefieri, desemnați de șeful tribunalului.

Art. 29

(1) Cererea de compensație financiară trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

b) data, locul și împrejurările săvârșirii infracțiunii care a cauzat prejudiciul;

c) categoriile de prejudicii suferite prin săvârșirea infracțiunii, care se încadrează în dispozițiile art. 27 alin. (1);

d) dacă este cazul, organul de urmărire penală sau instanța de judecată și data sesizării acestora;

e) dacă este cazul, numărul și data hotărârii judecătorești sau a actului organului de urmărire penală, prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a);

f) calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b);

g) antecedentele penale;

h) sumele plătite cu titlu de despăgubiri de către făptuitor sau indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii;

i) cuantumul compensației financiare solicitate.

(2) La cererea de compensație financiară se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

Art. 30

(1) Victima poate solicita Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor un avans din compensația financiară, în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a solicitat avansul.

(2) Avansul se poate solicita prin cererea de compensație financiară sau printr-o cerere separată, care poate fi formulată oricând după sesizarea organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată, dacă este cazul, potrivit art. 23, și cel mai târziu în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de compensație. Dispozițiile art. 29 se aplică în mod corespunzător în cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în care se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Avansul se acordă dacă victima se află într-o situație financiară precară.

(4) Cererea victimei privind acordarea unui avans din compensația financiară se soluționează în termen de 30 de zile de la data solicitării, de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(5) În cazul respingerii cererii de compensație financiară, victima este obligată la restituirea avansului, cu excepția cazului în care cererea de compensație financiară a fost respinsă numai pentru motivul că făptuitorul nu este insolubil sau dispărut.

(6) Victima care a beneficiat de un avans din compensația financiară este obligată la restituirea acestuia dacă nu a depus cererea pentru compensație financiară în termenele prevăzute, după caz, la art. 24, 25 sau 26.

Art. 31

(1) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensația financiară se soluționează în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(2) Participarea procurorului este obligatorie.

(3) În vederea soluționării cererii, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate să audieze persoane, să solicite documente și să administreze orice alte probe pe care le consideră utile pentru soluționarea cererii.

(4) Soluționând cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate pronunța, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

a) admite cererea și stabilește cuantumul compensației financiare sau, după caz, al avansului din aceasta;

b) respinge cererea dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea compensației financiare sau, după caz, a avansului din aceasta.

(5) Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta se comunică victimei.

(6) Hotărârea poate fi atacată cu contestație la curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare.

(la data 15-feb-2013 Art. 31, alin. (6) din capitolul V modificat de Art. 49 din titlul IV din Legea 76/2012)

Art. 32

Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor are obligația de a informa organul de urmărire penală sau instanța investită cu judecarea infracțiunii ori, după caz, instanța investită cu soluționarea acțiunii civile, cu privire la cererea de compensație financiară ori cu privire la cererea prin care victima a solicitat un avans din compensația financiară.

Art. 33

(1) Fondurile necesare pentru acordarea compensației financiare sau a avansului din aceasta pentru victimele infracțiunilor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) Plata compensației financiare sau a avansului din aceasta pentru victimele infracțiunilor se asigură de compartimentele financiare ale tribunalelor, în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost acordată compensația financiară sau un avans din aceasta.

(3) Statul, prin Ministerul Justiției, se subrogă în drepturile victimei care a beneficiat de compensație financiară sau de un avans din aceasta pentru recuperarea sumelor plătite victimei.

Art. 34

(1) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta pot fi formulate de către reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta pot fi formulate și de către organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art. 29 alin. (1) și sunt anexate documentele prevăzute la art. 29 alin. (2). În cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în cerere se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta sunt scutite de taxa de timbru.

CAPITOLUL V¹: Solicitarea compensației financiare în situații transfrontaliere

SECȚIUNEA 1: Dispoziții generale

Art. 34¹

Prezentul capitol reglementează modul de obținere a compensației financiare în situația săvârșirii unei infracțiuni pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât cel în care victima locuiește în mod legal.

Art. 34²

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat solicitant - statul membru al Uniunii Europene pe al cărui teritoriu locuiește în mod legal victima care solicită o compensație financiară;

b) stat solicitat - statul membru al Uniunii Europene pe al cărui teritoriu a fost săvârșită infracțiunea;

c) autoritate responsabilă cu asistența - autoritatea din statul solicitant care are atribuții privind înregistrarea și transmiterea cererilor de compensație financiară, informarea și consilierea solicitanților, precum și cooperarea cu autoritățile competente din statul solicitat;

d) autoritate de decizie - autoritatea din statul solicitat care soluționează cererile de compensație financiară;

e) solicitant - persoana care formulează o cerere de compensație financiară.

SECȚIUNEA 2: Autoritatea română responsabilă cu asistența

Art. 34³

(1) Cetățeanul român, apatridul sau străinul care locuiește legal în România, victimă a unei infracțiuni intenționate comise cu violență pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, poate solicita, cu sprijinul autorității de asistență din România, o compensație financiară din partea statului pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea, în condițiile prevăzute de legea aceluși stat.

(2) În aplicarea art. 3 alin. (1) din Directiva Consiliului 2004/80/CE privind despăgubirea victimelor infracțiunilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 261 din 6 august 2004, Ministerul Justiției este desemnat autoritate responsabilă cu asistența persoanelor prevăzute la alin. (1) care doresc obținerea unei compensații financiare.

Art. 34⁴

(1) Cetățeanul român, apatridul sau străinul care locuiește legal în România, victimă a unei infracțiuni intenționate comise cu violență pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, poate depune la Ministerul Justiției o cerere pentru obținerea compensației financiare din partea statului pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea, însoțită de documentele justificative necesare.

(2) În maximum 5 zile lucrătoare de la primire Ministerul Justiției transmite cererile și documentele justificative depuse către autoritatea de decizie a statului pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea, desemnată conform Directivei Consiliului 2004/80/CE.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) pot fi trimise Ministerului Justiției și prin scrisoare cu confirmare de primire.

(4) Dispozițiile prezentei legi nu afectează dreptul persoanei de a depune o cerere de compensație financiară direct la autoritatea de decizie a statului pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea, conform legislației aceluși stat.

(5) Ministerul Justiției va transmite cererea de obținere a compensației financiare potrivit prevederilor alin. (2), în forma prevăzută de Decizia Comisiei Europene 2006/337/CE din data de 19 aprilie 2006 pentru stabilirea formelor standard ale cererilor și deciziilor conform Directivei Consiliului 2004/80/CE și prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 34⁵

Ministerul Justiției furnizează solicitantului informațiile necesare privind posibilitățile de a cere o compensație financiară din partea statului pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea, formularele de cerere necesare, precum și informații și indicații despre modul de completare a formularului de cerere și despre documentele justificative necesare.

Art. 34⁶

(1) Ministerul Justiției furnizează solicitantului date și informații generale pentru a-l ajuta să răspundă la orice cerere de informații suplimentare formulată de către autoritatea de decizie din statul membru al Uniunii Europene pe teritoriul căruia a fost comisă infracțiunea.

(2) La cererea solicitantului, Ministerul Justiției transmite direct autorității de decizie prevăzute la alin. (1) informațiile și documentele prevăzute la alin. (1), în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii solicitării scrise în acest sens.

Art. 34⁷

(1) Informațiile prevăzute la art. 34⁵ și 34⁶ pot fi solicitate:

a) prin audiență la sediul Ministerului Justiției sau prin telefon;

b) prin poștă, cu confirmare de primire, fax sau e-mail.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) regulile de desfășurare a audienței se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(3) Informațiile solicitate potrivit alin. (1) lit. b) se transmit în termen de maximum 20 de zile calendaristice de la data înregistrării cererii la Ministerul Justiției.

(4) În cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare de la alte instituții, acestea vor fi solicitate înăuntrul termenului de 20 de zile, iar Ministerul Justiției va informa solicitantul în maximum 20 de zile calendaristice de

la primirea informațiilor solicitate.

Art. 34⁸

(1) Ministerul Justiției va publica pe pagina oficială de internet formularele de cerere și alte informații relevante pentru obținerea compensațiilor financiare pentru victimele infracțiunilor în situații transfrontaliere.

(2) Modelul formularelor de cerere prevăzute la alin. (1) va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 34⁹

(1) Ministerul Justiției acordă sprijinul necesar în cazul în care autoritatea de decizie din statul care acordă despăgubirea solicită audierea directă prin videoconferință sau prin telefon a victimei, martorului, expertului sau oricărei alte persoane aflate pe teritoriul României care poate oferi informații relevante.

(2) Audierea se efectuează direct de către autoritatea de decizie, potrivit legii sale interne.

(3) Cererea de audiere poate fi acceptată de statul român dacă nu contravine principiilor sale fundamentale de drept, cu respectarea următoarelor condiții:

a) audierea persoanelor prevăzute la alin. (1) nu poate avea loc în lipsa consimțământului expres al acestora;

b) audierea are loc în prezența reprezentantului Ministerului Justiției, care verifică identitatea persoanei audiate și existența consimțământului. În cazul în care constată că sunt încălcate drepturi fundamentale ale persoanei, reprezentantul Ministerului Justiției ia de îndată măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestor drepturi sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru a opri audierea;

c) persoana audiată va fi asistată de interpret pentru asigurarea comunicării atât cu autoritatea de asistență, cât și cu autoritatea de decizie;

d) persoana audiată are dreptul de a fi asistată de apărător.

(4) Persoana a cărei audiere se cere va fi înștiințată prin scrisoare cu confirmare de primire cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru audiere.

(5) Scrisoarea de înștiințare prevăzută la alin. (4) va cuprinde în mod obligatoriu următoarele:

a) data și ora audierii;

b) locul audierii;

c) instituția care va efectua audierea;

d) motivul audierii;

e) posibilitatea de a fi asistat de apărător.

(6) Dispozițiile legale privind asistența judiciară internațională se aplică în mod corespunzător.

Art. 34¹⁰

(1) Dacă autoritatea de decizie din statul pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea solicită acest lucru, Ministerul Justiției va realiza audierea persoanelor prevăzute la art. 349.

(2) Persoana a cărei audiere se cere va fi înștiințată prin scrisoare cu confirmare de primire cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru audiere. Termenul de 10 zile se calculează de la data primirii înștiințării.

(3) Scrisoarea de înștiințare prevăzută la alin. (2) va cuprinde în mod obligatoriu mențiunile prevăzute la art. 34⁹ alin. (5).

(4) Persoana audiată va fi asistată, dacă este cazul, de interpret.

(5) Persoana audiată poate fi asistată de apărător, fapt ce i se va aduce la cunoștință prin înștiințarea prevăzută la alin. (2).

(6) Un proces-verbal al audierii va fi transmis autorității de decizie în termen de 5 zile lucrătoare de la data audierii.

(7) Nicio măsură cu caracter coercitiv nu poate fi luată față de persoana audiată.

Art. 34¹¹

(1) Ministerul Justiției în colaborare cu autoritățile române competente și autoritatea de decizie a statului solicitant convin asupra măsurilor de protecție a persoanei audiate.

(2) Dispozițiile Codului de procedură penală privitoare la protecția martorilor sau a persoanei vătămate se pot aplica în mod corespunzător.

Art. 34¹²

Ministerul Justiției suportă din bugetul aprobat cheltuielile ce decurg din îndeplinirea obligațiilor care îi revin conform prezentei secțiuni.

Art. 34¹³

În calitate de autoritate de asistență Ministerul Justiției nu se va pronunța asupra admisibilității cererii pentru obținerea compensației financiare.

SECȚIUNEA 3: Autoritatea română de decizie

Art. 34¹⁴

(1) În aplicarea Directivei Consiliului 2004/80/CE, autoritatea de decizie în privința cererilor de compensație financiară ale persoanelor prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. c) și d) pentru infracțiunile săvârșite pe teritoriul României este comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor constituită în cadrul Tribunalului București.

(2) Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor din cadrul Tribunalului București este alcătuită din cel puțin 3 judecători desemnați în condițiile prezentei legi.

(3) Comisia pentru acordarea de compensații financiare din cadrul Tribunalului București primește cererile de compensație financiară prevăzute la alin. (1) direct de la solicitant sau prin intermediul autorității de asistență a statului pe al cărui teritoriu locuiește solicitantul.

Art. 34¹⁵

Dispozițiile prezentei legi privind compensația financiară a victimelor infracțiunilor se aplică în mod corespunzător și cazurilor prevăzute de prezenta secțiune.

Art. 34¹⁶

(1) Comisia pentru acordarea de compensații financiare din cadrul Tribunalului București va transmite autorității responsabile cu asistența din statul solicitant, precum și solicitantului o confirmare de primire a cererii în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea acesteia, numele persoanei de contact din cadrul comisiei, precum și un termen aproximativ de soluționare a acesteia atunci când acest lucru este posibil.

(2) Confirmarea prevăzută la alin. (1) se comunică solicitantului și autorității de asistență din statul solicitant în forma stabilită prin Decizia Comisiei Europene 2006/337/CE pentru stabilirea formelor standard ale cererilor și deciziilor

conform Directivei Consiliului 2004/80/CE și prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) În cazul în care comisia din cadrul Tribunalului București primește cererea de acordare a compensației financiare prin intermediul autorității de asistență din statul solicitant, va trimite și acesteia o copie de pe citație.

Art. 34¹⁷

(1) În vederea soluționării cererii comisia din cadrul Tribunalului București poate audia victima, precum și martorii sau experții în cauză care se află pe teritoriul statului solicitant, direct prin videoconferință ori telefon sau prin intermediul autorității de asistență a statului solicitant.

(2) În acest scop comisia va adresa o cerere scrisă autorității de asistență din statul solicitant.

(3) Regulile privind asistența judiciară internațională se vor aplica în mod corespunzător.

Art. 34¹⁸

(1) Audierea directă prin videoconferință sau telefon se face potrivit legii române.

(2) Pentru audierea prin videoconferință sau telefon regulile privind asistența judiciară internațională se vor aplica în mod corespunzător.

(3) Audierea nu poate da naștere la măsuri coercitive împotriva persoanei ascultate.

Art. 34¹⁹

Audierea prin intermediul autorității de asistență se va face conform legii statului căruia aceasta îi aparține.

Art. 34²⁰

(1) Dispozițiile Codului de procedură penală privitoare la protecția martorilor sau a persoanei vătămate se vor aplica în mod corespunzător.

(2) Măsurile privind protecția persoanei audiate se pot lua în colaborare cu autoritatea de asistență.

Art. 34²¹

Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de compensație financiară se comunică solicitantului și autorității de asistență din statul solicitant, în forma stabilită prin Decizia Comisiei Europene 2006/337/CE din 19 aprilie 2006 pentru stabilirea formelor standard ale cererilor și deciziilor conform Directivei Consiliului 2004/80/CE și prevăzută în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 34²²

(1) Compensația financiară se va plăti solicitantului în contul indicat de acesta în formularul de cerere.

(2) Solicitantului nu i se va imputa nicio cheltuială ocazională de formularea, depunerea sau soluționarea cererii de compensație financiară ori de plata efectivă a compensației.

SECȚIUNEA 4: Dispoziții comune

Art. 34²³

(1) Ministerul Justiției este desemnat ca punct de contact central în ceea ce privește colaborarea cu celelalte state membre ale Uniunii Europene pentru aplicarea dispozițiilor prezentului capitol.

(2) Atribuțiile Ministerului Justiției în aplicarea alin. (1) vor fi stabilite prin ordin al ministrului justiției.

Art. 34²⁴

(1) Documentele care se transmit între autorități din state diferite conform prezentului capitol vor fi redactate astfel:

a) documentele adresate autorităților din România vor fi redactate în limba română sau engleză;

b) documentele adresate de către autoritățile române unei autorități din alt stat membru al Uniunii Europene vor fi redactate în limba oficială a aceluia stat sau în orice altă limbă pe care acel stat s-a declarat dispus să o accepte.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) următoarele documente:

a) textul integral al hotărârii date de către autoritatea de decizie în soluționarea cererii de compensație financiară;

b) procesele-verbale întocmite în aplicarea art. 34¹⁰ alin. (6) și 34¹⁹.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) emise de către o autoritate română vor fi transmise în limba română sau în limba engleză ori franceză.

(4) În calitate de autoritate de asistență, Ministerul Justiției va asigura traducerea textului integral al hotărârii date de către o autoritate de decizie dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene în soluționarea cererii de compensație financiară a uneia dintre persoanele prevăzute la art. 34³ alin. (1), în cazul când această persoană solicită traducerea. Costurile traducerii vor fi suportate de Ministerul Justiției.

Art. 34²⁵

Formularele de cerere de compensație financiară, precum și orice alte documente transmise conform prezentului capitol nu fac obiectul vreunei alte formalități de certificare sau autentificare.

Art. 34²⁶

(1) Ministerul Justiției, în calitate de autoritate responsabilă cu asistența, sau altă instituție competentă va transmite Comisiei Europene:

a) lista autorităților de asistență, respectiv de decizie, desemnate în aplicarea Directivei Consiliului 2004/80/CE;

b) limbile în care autoritățile române sunt dispuse să accepte documentele transmise în situații transfrontaliere, conform prezentului capitol;

c) informații privind posibilitățile de a solicita și de a obține o compensație financiară pentru infracțiuni comise pe teritoriul României, conform prezentei legi;

d) formularele-tip de solicitare a compensației financiare.

(2) Ministerul Justiției sau altă instituție competentă va transmite Comisiei Europene orice modificare ulterioară a informațiilor prevăzute la alin. (1).

►(la data 26-oct-2007 capitolul V completat de Art. I, punctul 2. din Ordonanța urgentă 113/2007)

CAPITOLUL VI: Dispoziții finale

Art. 35

Denumirea servicii de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate sau denumirea servicii de reintegrare socială și supraveghere, prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 129/2002, precum și în alte acte normative, se înlocuiește cu

denumirea servicii de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor.

Art. 35¹

(1) Începând cu data de 1 iunie 2018, sediile nou-construite ale instanțelor de judecată vor fi dotate cu săli de așteptare separate pentru victimele infracțiunilor.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2019, în sediile instanțelor de judecată, vor fi amenajate spații de așteptare separate pentru victimele infracțiunilor.

▶(la data 05-mai-2018 Art. 35 din capitolul VI completat de Art. I, punctul 4. din Legea 97/2018)

Art. 36

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

Prezenta lege transpune în legislația națională dispozițiile Directivei Consiliului 2004/80/CE din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracțiunilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L261 din 6 august 2004, precum și ale Deciziei Comisiei 2006/337/CE din 19 aprilie 2006 pentru stabilirea formelor standard ale cererilor și deciziilor conform Directivei Consiliului 2004/80/CE din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracțiunilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L125 din 12 mai 2006.

▶(la data 26-oct-2007 Art. 36 din capitolul VI completat de Art. I, punctul 3. din Ordonanța urgentă 113/2007)

Art. 37

Prevederile prezentei legi se aplică cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

▶(la data 10-apr-2019 Art. 36 din capitolul VI completat de Art. I, punctul 18. din Ordonanța urgentă 24/2019)

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 19 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DAN MIRCEA POPESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 mai 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 505 din data de 4 iunie 2004

*) - denumirea "servicii de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor", cuprinsă în actele normative în vigoare, se înlocuiește cu denumirea "servicii de probațiune".

- denumirea "Direcția de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor", cuprinsă în actele normative în vigoare, se înlocuiește cu denumirea "Direcția de probațiune".

▶(la data 13-mai-2006 Actul modificat de Art. 79 din capitolul VII din Legea 123/2006)

ANEXA Nr. 1:

Formular de transmitere a cererii de compensație financiară în situații transfrontaliere (art. 6 alin. 2 din Directiva Consiliului 2004/80/CE)

1. Nr. de dosar:

2. Limba oficială a formularului și a altor documente justificative (art. 6 alin. 3 din Directiva Consiliului 2004/80/CE):

3. Formularul se transmite de:

Autoritatea responsabilă cu asistența (autoritate transmițătoare): Denumirea autorității: Statul membru: Persoana de contact a departamentului responsabil: Adresa: Nr. de telefon (inclusiv prefixul): Nr. de fax: Adresă de e-mail:
--

4. Formularul este transmis către:

Autoritatea de decizie (autoritate de primire): Denumirea autorității: Statul membru: Persoana de contact a departamentului responsabil: Adresa: Nr. de telefon (inclusiv prefixul): Nr. de fax: Adresă de e-mail:

5. Date despre solicitant (persoana care solicită compensație financiară):

Nume:

Prenume:

Sex:

Data nașterii:

Naționalitate:

Adresă și cod poștal:

Locul unde persoana locuiește în mod obișnuit (dacă este diferit de domiciliu):

Nr. de telefon (inclusiv prefixul):

Nr. de fax:

Adresă de e-mail:

Date bancare (pentru transferuri, trebuie prevăzut codul BIC în locul codului bancar și codul IBAN în locul numărului de cont):

Codul BIC:	Codul IBAN:	Denumirea băncii:	Contact în străinătate
------------	-------------	-------------------	------------------------

După caz, reprezentantul legal:

6. Date despre persoana vătămată, dacă este diferită de persoana solicitantului:

Nume:

Prenume:

Sex:

Data nașterii:

Naționalitate:

Adresă și cod poștal:

Locul unde persoana locuiește în mod obișnuit (dacă este diferit de domiciliu):

Nr. de telefon (inclusiv prefixul):

Nr. de fax:

Adresă de e-mail:

Întocmit la:

Data:

De către:

(semnătura și/sau ștampila)

7. Lista documentelor justificative atașate:

ANEXA Nr. 2:

Confirmare de primire (art. 7 din Directiva Consiliului 2004/80/CE)

Se va transmite autorității responsabile cu asistența și solicitantului

Autoritatea de decizie:

Denumirea autorității:
Statul membru:
Numărul de caz:
Persoana de contact din departamentul responsabil:
Adresa:
Nr. de telefon (inclusiv prefixul):
Nr. de fax:
Adresă de e-mail:

Precizarea termenului de soluționare a cererii de compensație financiară depuse de solicitant (atunci când este posibil):

Prin prezenta se confirmă primirea cererii de compensație din partea autorității responsabile cu asistența:

Denumirea autorității:
Statul membru:
Numărul de caz:

Data primirii cererii:

Întocmit la:

Data:

De către:

(semnătura și/sau ștampila)

ANEXA Nr. 3:

Formular de transmitere a deciziei referitoare la cererea de compensație financiară în situații transfrontaliere (art. 10 din Directiva Consiliului 2004/80/CE)

1. Număr de caz:

2. Data hotărârii:

3. Limba în care este redactată decizia:

4. Decizia este transmisă de:

Date despre autoritatea de decizie (autoritatea transmițătoare):
Denumirea autorității:
Statul membru:
Persoana de contact a departamentului responsabil:
Adresa:
Nr. de telefon (inclusiv prefixul):
Nr. de fax:
Adresă de e-mail:

5. Decizia este transmisă către:

Autoritatea responsabilă cu asistența (autoritate de primire):
Denumirea autorității:
Statul membru:
Persoana de contact a departamentului responsabil:
Adresa:
Nr. de telefon (inclusiv prefixul):
Nr. de fax:
Adresă de e-mail:

6. Și către:

Date despre solicitant:
Nume și prenume:
Adresa:
Nr. de telefon (inclusiv prefixul):
Nr. de fax:
Adresă de e-mail:
Reprezentantul legal (dacă este cazul):

7. Informații cu privire la decizie:

a) Expunere sumară:

b) Informații privind căile de atac, autoritatea competentă și termene:

c) Alte informații sau măsuri cerute de solicitant (a se completa după caz):

Întocmit la:

Data:

De către:

(semnătura și/sau ștampila)

